

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801784528/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

DET FØRSTE BREV

som den anden er skeptisk. En af deres Venner prøver paa at helbrede begges Fejl; men Resultatet bliver at den overtroiske bliver Skeptiker og Skeptikeren overtroisk. Moralen er med andre Ord at enhver Fejl skyldes Overilelse, og at Reformiveren har en selvforstærkende Kraft, som gør at man nemt kører i den modsatte Grøft. Men denne Komædie er mere et Læsestykke end et Scene-stykke.

Disse femten Komædier foreligger trykt i tre Bind. Det første af disse har været optrykt tre Gange paa to Aar. De øvrige Komædier foreligger ikke i trykt Skikkelse, men har været spillet paa vores Teater under Bifald. De har følgende Titler: 1) Henriks Skalkestregere [∩: Didrik Menschenskræk] (Tjeneren hedder Henrik i alle mine Komædier), 2) Henrik og Pernille, 3) Bonden som Pfalz-greve [∩: Den pantsatte Bondedreng], 4) Den intet virkende Virksomme [∩: Den Stundesløse], og endelig 5) Den utro Stedfader [∩: Pernilles korte Frøkenstand].

Der er mange der undrer sig over at jeg paa saa kort Tid har kunnet skrive tyve Komædier, hvoraf de fleste handler om Fejl som ingen andre Komædieskrivere har rørt ved; og der er ogsaa dem der mener at man paa mig kan anvende Horats' kendte Ord:

Hans største Last, det var at staa
paa ét Ben i en Time
og tvende hundred Vers (hvad saa?)
paa den Tid sammenrime,

men at argumentere mod dem vilde jo bare være at ud-basunere min Selvros. Derfor vil jeg nøjes med at nævne den Kendsgerning at mine Komædier er blevet opført skiftevis med Molières bedste, og med lige saa stort Bi-fald, til Trods for at Skuespillerne var bedre til Molière, fordi den franske Skuespiller Montaigu, der er meget be-rømt her i Landet, instruerede dem i hvordan de skulde gebærde sig og gaa. Desuden er Folk herhjemme værre end noget andet Folk til at rynke paa Næsen ad deres